

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 30/2015
21.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.С., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окр. Ф.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К.бр.1105/11 од 15.07.2014. године и Апелационог суда у Нишу 12КЖ.1. бр.1076/14 од 06.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Ф.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К.бр. 1105/11 од 15.07.2014. године и Апелационог суда у Нишу 12КЖ.1. бр. 1076/14 од 06.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К.бр.1105/11 од 15.07.2014. године окривљени Ф.С. је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци. Окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 50.850,00 динара и паушал у износу од 3.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена Ј.С. из Т. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12КЖ.1.бр.1076/14 од 06.10.2014. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Ф.С. и његовог браниоца и потврђена је пресуда Основног суда у Бујановцу К.бр.1105/11 од 15.07.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Ф.С., због повреде одредбе члана 32. Устава Републике Србије и одредаба чланова 3. и 33. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је пресудама Основног суда у Бујановцу К.бр.1105/11 од

15.07.2014. године и Апелационог суда у Нишу 12КЖ1. бр.1076/14 од 06.10.2014. године повређен закон.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости потписао окривљени Ф.С., као и да из садржине захтева произилази да је захтев поднео окривљени у своје име, а за шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног Ф.С. недозвољен.

Околност да се на првој страни захтева за заштиту законитости у горњем левом углу налази факсимил и потпис адвоката В.П., не указује да је захтев поднет преко браниоца, имајући у виду да се у списима предмета не налази пуномоћје којим је окривљени овластио наведеног адвоката да поднесе овај ванредни правни лек, а захтев је, како је напред наведено потписао окривљени лично.

Стога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 3. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**За Председника већа-судија,
Веско Крсајић, с.р.**